

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiske.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 25. junija.

Trgovinska politika je velevažen faktor v življenju narodov, dobre trgovinske pogodbe pa so najčastnejša spričevala dotičnim zastopnikom raznih držav. Nečemo danes razpravljati, kake so naše trgovinske pogodbe z družimi državami, akoravno se je že oficijalno priznalo, da se naša zastopstva v inozemstvu pod kritiko in bi se po takih zastopnikih tudi o pogodbah samih sklepati smelo. Ob avstrijskih zastopnikih v inozemstvu pa hočemo danes vsekakor priobčiti nekoliko vrst.

Ne bomo v tem oziru usiljevali mnenja svojega, marveč posneli samo to, kar smo čitali v „Pester Lloyd“, listu, mogočem tostran, še bolj pa onostran Litve, v glasilu, ki informacije svoje zajema iz krogov, odločujočih madjarskega globusa politiko, v časopisu, ki sedaj v Avstriji na prve gosli neprestano svira samo madjarske komade.

Rečeni list z dne 23. t. m. pripoveduje o

potovanji nekaterih madjarskih veščakov, ki so bili poslani v Srbijo, da jo prouče in ogledajo v narodno gospodarskem oziru. Člani te komisije, sami polnokrvni Arpadovci, obiskali so Beligrad, Niš, Piro in druga večja srbska mesta. Povsod so se preverili, da je vsa trgovina, ves promet skoro izključno v francoskih rokah. V gospodarskem oziru zavzemajo Francozi prvo mesto, ker dajejo srbskim obrtnikom in veleposestnikom veliko kredita in ker sploh stvar umejo in poprimljejo na pravem konci. Madjarska komisija srečala je na svojem potovanju do 200 francoskih agentov, ponujajočih proizvode francoske, s katerimi je dežela takorekoč preplavljena. Avstro-ogerskega zastopnika neso videli nobenega. Naši obrtni proizvodi, naši pridelki so v Srbiji skoro nepoznani.

Glavno zlo v naši prometni politiki je glavna proga Beligrad-Niš-Vranja, ki se je prepustila francoski družbi, katera sedaj tarife določuje po svoji volji. Vožnja iz Francoske preko Soluna je cenejša, nego iz Avstrije preko Zemuna in Belegagrada. Človek se skoro prepriča, da je Francija v gospodarskem oziru mirnim potom prisvojila si Srbijo.

Našim trgovskim interesom je tudi to na kvar, da imajo v Niši, glavnem središču srbske trgovine, vse velevalsti svoje konzulatske zastope, le Avstro-Ogerska ne, kar ima za našo trgovino velike posledice. Omenjeni madjarski preiskovalci so se tudi preverili, da naši veleobrtniki in trgovci pošiljajo le take agente v Srbijo, ki deželnega jezika ne znajo. Zastopniki Francoske in Anglije pa, kolikor možno, vsi lumijo srbščino in si prizadevajo z narodom srbskim občevati v materinščini, kar jim šovinistični narod srbski šteje v posebno zaslugo. To je tudi uzrok, da je srbsko prebivalstvo proti nam hladno, skoro bi se reklo odurno.

Iz te pristno madjarske izjave izvajamo, da avstrijski interesi v Srbiji res neso tako zastopani, kakor bi bilo želeli, in da je tudi trgovinska politika naša v onem nesrečnem in razvoženem tiru, ki toli prija našim Nemcem in nemškutarjem. Na vzhod težé, a „der Drang nach Osten“ ni jih storil še toliko praktične, da bi skušali pridobiti si simpatij pri vzhodnih narodih. Nemščina in izključno le nemščina je njih „ceterum censeo“, ž njo vzbujajo

mržnjo pri Srbih, njej je poleg družih uzrokov pripisovati vse neuspehe, katere Francoci in Angleži uporabljajo na svojo korist. Francoz in Anglež sta nam gledé kulture najmanje za pol stoletja naprej, zato pa tudi poznata duh časa in njegove zahteve. Tudi pri nas prodrlo bode tako spoznanje, toda za nekaterne prepozno.

Govor drž. poslanca dr. Poklukarja

v državnem zboru dne 17. maja 1888.

(Dalje.)

Isto morem trditi zastran dohodkov oziroma uprave rudnika Idrijskega, očemer, čestiti gospodje, najdete podrobnosti v poročilu, iz katerega posnamem nekaj. Tudi v tem poročilu se razvidijo višji dohodki rudnika, in lamsko leto sem imel priliko, da sem se prepričal osebno, kako se tukaj uporablja vsaka nova iznajdba in vsak napredek, in da je tudi postopanje z rudarji človekoljubno. Nj. eksce-lenciji moram se zahvaliti v imenu svojih volilcev za ono, kar čitam na strani 596, da se je delavcem zvišala plača za 15 do 30 odstotkov. (Dobro! na desnici.)

Po teh splošnih opazkah hočem, ker je moja dolžnost, nadrobneje govoriti o razmerah dežele, ki me je poslala tu sem. Gospodarska vprašanja se ne morejo drugače razpravljati, kakor da se natančno razložé razmere svoje okolice, kdor jih pozna, in ono poudarja, za kar upa pomoči in zboljšanja. S tega stališča se moram strinjati s stvarnimi razpravami gosp. predgovornika. Sicer pa smem trditi, da smo na Kranjskem razdeljeni v politične stranke, da smo vender popolnoma jedini v gospodarskih vprašanjih, in mogoče je to uzrok, da smo odstranili nekatera težka bremena, ki so nas trla, do urejenja zemljišnega davka. V kmetijski družbi se prav dobro sporazumijo nasprotne si stranke, in razpravljajo o stvarih stvarno. Želel bi, da bi to bilo po vsi državi na korist poljedelstvu. (Dobro! na desnici.)

Če preidem na posamezne gospodarske razmere na Kranjskem, smem se sklicevati, da so večini gospodov znane zemljepisne oziroma krajevne razmere dežele. Mnogo gospodov se je gotovo vozilo že z železnico skozi deželo. Od Zidanega Mosta do Divače vidi se velik del dežele in človek dobi

LISTEK.

Slike kazaške.

Hvaležna Kazačka.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.

No, bila je to razkošna Kazačka, ta moja Malina! A kakovšna Kazačka! Poglejte. —

To je bilo tako.

Potikajoč se po poetičnej Ukrajini, dospel sem nekega dne tudi pod gostoljubno streho že od drugod znanega mi poljskega šlahčiča. Po zimi živel je v Varšavi, a po leti zahajal na svoja tiha ukrajinska posestva.

Bilo je ondu pri njih neizmerno lepo. Gostitelj lev staropoljski „palacik“ obdajale so bele kazaške kočé, nad njimi šumelo je sto močnih topolov. Pred vsako kočó pestrilo se je cvetje, katero Kazačke pod svojimi okenci tako marljivo gojo. In v teh kočah živeli so Kazaki in Kazačke. No „črnoobrve“ Kazačke! To je poglavitno . . .

Kar je mene do te kazaške vasi vleklo, bile so po vsem samopridne stvari. Povedali so mi namreč, da imajo v tem okrožji Kazačke jako za-

nimiv kraj, zelo okusen in čisto naroden nakit. Ni se torej čuditi, da sem svojemu laskavemu gostitelju brzo javil željo, opazovati njegove Kazačke praznično oblečene in odičene.

Zmajal je z glavo — ali učinil je takoj naredbo, da bi mojim ničmernim željam pošteno zadostil. Velé je Malini, naj se hitro obleče, kakor je šla na sv. Ivana dan h krstu.

K temu moram pristaviti, da je bila Malina služkinja mojega gostitelja in da proti volji gospodovej ni čisto nič ugovarjala.

Čakal sem nestrpljivo.

A za pol ure zaškripale so dveri . . . lahko, polagoma. Bojazljivo in sramožljivo stopila je Malina v sobo. Vsak korak naprej stal je gostitelja živega prigovarjanja, „naj bi se tako ne sramovala“.

No. Tako tedaj stala je ta Rusalka že pred menoj. Iz početka obsul sem Malinin nepopisljivo lepi kraj z laskanjem, katerega bi ne bila prezirala nobena Pariška modistka. Vrhnja obleka, predpasnik pas, krajka, kurzetska, pasek, čepica in vse to, kar je imela razkošna Kazačka na sebi, zanimalo me je neizmerno. Vrh tega povsila je glavico in me je skrivej pogledovala.

Ali človek je utelesena nestanovitnost. Pomislite si. To prekrasno ukrajinsko vezenje in ta znamenita harmonija narodnih bôj na širokih rokavih te devojke . . . vse to me je v kratkem utrudilo in moje oko obstalo je nehote raji na kozmopolitičnej harmoniji razkošne rdečice, katera je zalivala sveže lice — krasne Kazačke. Gledal sem torej s potešenjem na to rdečico, a hvalil pri tem glasno lepoto krojev ukrajinskih devojk.

Trajala je ta študija dolgo.

Čemu je bila Malina tako lepa in čemu je imela tako lep kraj.

Do večera raznesel se je glas o tem po vsej vasi in marsikatera Kazačka zavidala je Malini njeni zapasek, pas, korzetko in predpasnik, kar je baje tako zelo svidalo tujcu na panskem dvoru.

A ona Malina vedela je tudi dobro, da mi je bila všeč njena korzetka. Inače bi ne bil tako dolgo in prijazno na to gledal.

Sudice spletle so nam do večera tega dne kos črne niti. Usodi, ako ti je odločena, nikdar ne ubežiš.

Čakal sem v obednici na gospodo, koja je baš

utis o deželi. Imamo od Podkorena na koroški meji doli do Jesenic na hrvatski meji Savo, katere struga, kjer je širša, je bila zasuta v dolgem teku v stoletjih in stoletjih. Tako na pr. najdemo blizu Kranja do Zaloga, kjer se struga stisne, skoro brez presledka veliko peščeno polje z rodovitno zemljo, katera je komaj slab peden debela. Na drugi strani imamo veliko gorovje. Skoro ves okraj Radovljiški, Loški, Kočevski in velik del Krškega in Črnomaljskega so v visokih gorah ali pa je kraško gorovje, kakor od Postojne do Kolpe.

Druga vrsta naše zemlje je v nevarnosti povodnj ali je močvirje, in to prouzročuje deželi težavna in draga gospodarska dela.

Opomnim gospodi najprvo veliko Ljubljansko barje, nižave pri Planini, Cirknici, Loži, Račni, Ribnici, Dobropolji in spodnjo Krško dolino, da imate podobo o velikih gospodarskih nalogah, katere moramo izvršiti. To sem hotel omeniti v obče.

Če preidem na posamezne stroke, o katerih hočem razložiti želje svoje pričenem najprvo s poukom.

Tudi tukaj se prepričan, da govorim v zmislu vseh tovarišev iz dežele, ker so sklepi deželnega zbora, ki isto povedo, če se zahvalim visoki vladi za podporo, ki jo je sedanje poljedelsko ministerstvo dovolilo za ustanovitev in vzdrževanje sadjarske in vinarske šole na Slapu in pozneje za ustanovitev vinarske in sadjarske šole na Grmu pri Novem Mestu. (Dobro! Dobro! na desnici.) Želim, da bi visoko poljedelsko ministerstvo v jednaki meri podpiralo tudi v prihodnje, in da bi v zvezi z vinarsko šolo proti trtni uši porabila vse pripomočke, ki so znani sedaj kot najboljši.

Predavanja potovalnega učitelja po deželi ljudstvo s veseljem pozdravlja, in kar je po mojih mislih največja prednost delavnosti potovalnega učitelja, je nadzorovanje šolskih vrtov v posameznih delih dežel. Delavnost za sadjarstvo je še le v povojih in vender rodi najboljši plod; in ker se morajo šolski vrtovi izročiti ravno učiteljem in imajo le tedaj uspeh, ako razumijo sadjarstvo, preidem takoj na veliko važnost vprašanja o sadjarstvu na učiteljskih pripravnicah. V zadnjem času so se razmere na Ljubljanski pripravnici v tem oziru izboljšale; želim pa, da bi se Nj. ekselencija gospod poljedelski minister gledal na to dogovoril z gospodom naučnim ministrom in obračal največjo pozornost na predmet pri učiteljski pripravnicah.

Zagotovim Vas, gospoda moja, in oni, ki so potovali po deželi, gotovo so se prepričali, da jedna sama osoba v občini more z gorko besedo, dobrim vzgledom, s poukom o ravnanju sadnih dreves več storiti za sadjarstvo, nego sto najlepših in najbolje pisanih knjig ali časnikov. (Prav res! na desnici.) Po skupnem trudu visoke vlade, deželnega zastopa in občin moremo kdaj z našim sadjarstvom priti tako daleč, da bodo tudi naše ceste obsajene s sadnim drevjem, kar bo zvišalo lepoto kraja in kar je prvo, brez posebnih stroškov, tudi dohodke.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. junija.

Kakor piše „Politik“, bode se češki deželni zbor sešel dne 6. septembra. Češki list izraža pri

„na ganku“ pozdravljala novega gosta, gotovo sosedo — šlahčiča iz bližnje vasi. Tudi „palacik“, inace zapuščen. oživel je. Služabništvo je letalo po mostovži osobito Fedo z Malino pehala sta se ne utrudljivo. Tudi se mi je malo zdelo, da mej Fedom in Malino nikakor ni bilo sovražtvo. Nasprotno — ljubila sta se.

Tu se odpro vrata na iztežaj. Malina odmiče mizo s pota in Fedko, ta zanimivi Kazak, nese velikanski, tulski samovar. Svetil se je lepo in voda je tudi že bobljala v njem.

Fedko je storil tri junaške korake. Še korak in bil bi pri mizi.

Ali, ali! Zapletel si je Kazak nogo v pregrinjalo, opotekel se in prej, nego mu je mogla Malina priskočiti na pomoč — izmuznil se mu je samovar iz roke. Padel je na tla, zaropotal iu tok vroče vode polil je pregrinjalo in podlago.

Trpek trenotek!

Fedko je obledel, Malina se stresla. V prsih obeh zastala je sapa. Kazak povsili je potem žalostno glavo, a deklica gledala je obupno okoli.

Občutil sem nad obema ubožcema srčno žalost. Da, to ni bila malovažna nezgoda. Za takove reči

tem svoje veselje, da bode isti čas cesar v Pragi, da ga bodo lahko pozdravili člani deželnega zbora.

V hrvatskem saboru se sedaj vrši posvetovanje o novem volilnem zakonu. Opozicija je sklenila, da se podrobne debate ne udeleži, ker se hočejo priznati virilni glasovi velikim županom in mnogim veleposestnikom, ki še hrvatskega državljanstva nima jo ter neso večši hrvaščine.

Vlada bode v prihodnjem zasedanju galiskemu deželnemu zboru predložila predlogo v definitivnem odkupu propinacijskih pravic. Potem bi dežela za ostalih 22 let propinacijskih pravic prevzela upravo vseh dotičnih dohodkov ter opravičencem dala obli-gacije, katerih obrestij bi ravno toliko donasale, kakor sedanji propinacijski dohodki.

Ogerski državni zbor je odložil svoje zborovanje do oktobra z Najvišjim reskriptom. To je vzbudilo veliko nevoljo zlasti mej opozicijo. Po ogerske ustavi mora sklepom delegacij pritrčiti še državni zbor. Spremeniti jih sicer ne sme, a sme je popolnem zavreči. Zaradi tega pa je ogerski državni zbor vselej zboraval več delegacijama. Če morda ni bilo sej, so pa delali odseki in se je vsak čas lahko sklicala seja. Sedaj pa drugače zbor ne more začeti zborovanja, da se skliče z Najvišjim reskriptom. Opozicija misli, da se upelje praksa, kakršna je tostran Litve, da ne bode več sklepov delegacij predlagali državnemu zboru, da je potrdi.

Vnanje države.

Kakor trdijo nemški listi, bilo je mej bolgarskimi emigranti, katere so iztirali iz Srbije, več preoblečenih ruskih častnikov. Denar so dobivali od ruskega zastopništva v Belemgradu in so sedaj odpotovali v Rumunijo.

Bolgarska ministerska kriza še ni poravnana. Mej ministri vlada veliko nasprotje zastran Popova, pa tudi v družih vprašanjih. Stambulov, Mutkurov in Stransky zahtevajo, da knez potrdi obsodbo Popovo in ga potem pomilosti. Na ta način bi Popov ne mogel več javno delovati, ker bi bil proglašen za goljufa, če tudi bi ga izpustili iz ječe. Stojilov in Načević sta pa preverjena, da je Popov le žrtva politične intrige, in zahtevata, da se razsodba razveljavi in stvar pride pred novo sodišče. Če knez ne potrdi razsodbe, odstopijo Stambulov, Mutkurov in Stransky, ki so dosedaj bili najmočnejša opora njegove vlade. Če jo potrdi, bodeta odstopila Stojilov in Načević in svojimi pristaši pomnožila število nasprotnikov sedanje vlade. Sprožila bodeta revizijo ustave, kajti konservativci menijo, da sedanja ustava ni primerna bolgarskim razmeram. V sebranji bi utegnili navstati resni razpori. Kakor bi pa ne bilo dovolj notranjih zmešnjav, pridružujó se jim še vnanje. Minuli teden streljala sta dva bolgarska častnika na kapelo zgrajeno v spomincarja Aleksandra II. v Sofiji. Nemški generalni konzul, ki zastopa tudi Rusijo, bode gotovo zahteval zadoščenja. Vlada je pa zraven omenjenih težav še v velikih finančnih zadregah. Posojila dobiti ne more. Došlo je sicer nekaj ponudb, pa s tako neugodnimi pogoji, da ni misliti, da bi jim pritrtilo sebranje.

Zaradi spora mej arabskimi in arnavtskimi vojaki je turška vlada poslala 30 častnikov v prognanstvo, da ohrani disciplino. V sultanovej palači bila je preiskava, zaslišali so vse osobje, ker se domneva, da so bili vojaki dogovorjeni z osobjem v palači ter so hoteli le napraviti ustajo. Sultan seveda je zaradi tega v velikem strahu.

Utrdbe okrog Varšave bodo kmalu dodelane in bode potem to mesto trdnjava prve vrste. Sedaj jo ruska vojna uprava sestavila odbor, ki bode stavljal predloge, kako naj se mesto preskrbi z vsem potrebnim za slučaj, ko bi trdnjava dlje časa bila obkoljena. — Nemcem je vlada prepovedala bivati v 22 gubernijah, ako še ne dobé ruskega državljanstva. Posledica temu ukazu je pa le, da se sedaj Nemci naseljujejo v drugih gubernijah, zlasti blizu Črnega morja, kateri kraji so ugodni kmetijstvu in trgovini. Ruski listi se za zaradi tega pritožujejo in

izganjajo i najboljši poljski pani Kazake z dvora. Idi! A kaj počne Malina brez Fedka?

V tem trenutku stopil je gospodar z gostom. Ozrl se je na lužo. Temen oblak. Kakor stepni mrak, stopil je na panovo čelo . . . Malina se je boječe pritisnila k Fedku.

Co to będzie, co to będzie? . . . (Kaj bo to, kaj bo to?)

Oj mislil sem si: „nic niebyło, nic nie będzie“ . . . (nič ni bilo, nič ne bo . . .)

Nisem pustil gospodu vzrohnети. Lokavo sem prijel gostitelja za roko in mu jo s prosečim pogledom stisnil.

„No . . . no . . .“ reče gospodar.

„No, tako vidite, kako okorni ljudje smo mi, mi Čehi. Le dotaknil sem se samovara — s prav kaznjivo zvedavostjo in že je bil na tleh . . . Vidite . . . tega bi vam i najneumnejši Kazak ne bil storil . . . Ali kaznujete me za to strogo . . .“ šepnil sem mu iz sebe, kazaje pri tem dosti dobro veliko zadrego . . .

Gospodar je verjel . . . za več mi ni bilo.

Oblak, kateri se je pred trenutkom tako nevarno prikazal na panovem čelu, izginil je v tre-

zahtevajo, da bi se Nemcem sploh zabranilo priseljevanje v Rusijo. Če tako dalje pojde, bodo po vseh gubernijah velika nemška sela.

Celo mej nekaterimi francoskimi republikani se je zadnji čas delalo na to, da bi se dovolilo vojvodi Aumalskemu, povrniti se v domovino. Vojvoda je lani več milijonov vredno posestvo poklonil akademiji znanosti in mu mora zaradi tega narod biti hvaležen. Naravno je torej, da se je tudi vlada bavila z vprašanjem, ali naj bi se dovolilo vojvodi povrniti se na Francosko. Ministerski svet je pa sklenil, da pri sedanjih razmerah vojvodi ne more dovoliti, da bi bival na Francoskem.

Danes bode nemški cesar slovesno otvoril državni zbor. Otvorjenja se bodo udeležili tudi kralj saksonski, princ-regent bavarski, velika vojvodi badenski in hessenski, več kraljevih princev in članov nemških vladajočih rodbin.

Dopisi.

Iz Kroke 22. junija. [Izv. dopis.] Kakor vam je znano, šlo je več Kropenjski kovačem delat v Rateče, pa palir nas je ves čas pisano gledal. Posebno se je razhudil, kó so prišli pozneje še trije iz Kroke in so prosili dela. Ni jih hotel vsprejeti. Potem so šli k inženirju, kateri je ukazal, da jih mora vsprejeti. Toda, ko omenjeni gospod odide, pelje palir vse Kroparje na zelo pusto zemljo in jim reče: Tukaj boste delali sami, od vsakega kvadratnega metra plačal vam bom po 20 kr.

Delali so jeden dan, pa ko so sprva videli, da na ta način ne bo šlo, so štirji, šli koj proč. Palir pa je potem od svoje namere odstopil in jim ni nič meril. Meni je večkrat rekel, da bom dobro plačan, kajti delal sem tako, da me je sam pohvalil in da sem se celo pri delu ponesrečil. V ponedeljek zvečer ob 7. uri bilo je uplačanje delavcev. Zelo sem bil vesel, ker sem mislil, da bom zopet čez dolgo precej denarja dobil. Pa kako sem se varal! Plačani smo bili samo za majnik, v tem meseci pa smo imeli dosluženih le pet dnij in pol. In kako so plačali nam Kroparjem. Vsem po 70 kr na dan. Furlani pa, ki so bili pri istem delu in sem ter tja celo manj delali, kakor mi, so bili plačani po goldinarji in celo do 1 gld. 20 kr.

Ali je to pravično? Celo pazniki, ki so videli, kako smo delali, so z glavami majali in tako postopanje grajali. Več domačih mož pa nam je reklo, ko bi bili vi več žganja popili pri palirji, ki ga nosi vsaki dan njegova žena okrog delavcev po dvakrat na bukvice, bi bili pa bolje plačani in mení se to zdi popolnoma resnično.

Vprašam, ako dežela več ko 10.000 gld. plača za dela pri Ratečah, zakaj domači ne morejo nič zaslužiti in morejo stradati? Čital smem v „Slov. Narodu“ že pred veliko meseci, da bode neka enketa preiskovala naše žalostne razmere, a zdaj je spet vse tiho. Le mi ubogi Kropenjski stokamo v stari bedi. Bog pomagaj! Š. P.

Iz Borovnice 23. junija. [Izv. dop.] Nepričakovano slovesno praznovala je Borovnica dne 20. t. m. spomin 40letnega vladanja našega premilostnega vladarja in osnovačni odbor na čelu mu tukajšnji župan g. Jos. Verbič in g. I. Majaron rešil je svojo nalogo jako častno. Že popoldne istega dne bila je vsa vas okrašena s cesarskimi in narodnimi zastavami in v vsakej hiši, od prve do zadnje, pripravljalo in delalo se je za napovedano razsvetljava. Ob 9. uri zvečer jeli so grmeti topiči,

notku. S poljsko dobrodušnostjo posmejal se je gostitelj: „Tako, bode te kaznovani — danes morate izpiti deset čaj čaja!“

„Dobro!“ pritrtil sem radostno.

In bilo je dobro. Pobrati smo samovar, „postavili“ ga z nova, a podlago izsušili.

Nikdar ne bom pozabil hvaležnega pogleda čarobne Maline. Pokazala mi je ž njim toliko nežne hvaležnosti, da sem se čutil v resnici kraljevo poplačanega. Fedko ni povzdignil očíj — sramoval se je!

* * *

Drugega dne torej sem se odpeljal, in sicer v velikej naglici. Ni mi ostajalo časa niti toliko, da bi si bil uredil prtljago. Vzela je to na se Malina, katera mi je od včerajšnjega dne na vsak možen način javljala svojo hvaležnost.

Odšel sem nerad, zelo nerad. Ko sem se usedel na voz, poslovili so se vsi srčno od mene, najtopleje morda Malina. Gladila je moje nizke ukrajinske konje, „da bi gospoda dobro vozili“. Ko pa se je voz že premaknil, začul sem iz njenih ust ljubeznivo šepetanje: Iz hvaležnosti!

Toda nisem se mnogo brigal za te besede in

v znamenje, da se oficijalna slavnost pričinja. Pred g. Koširjevo krčmo čakala je že zato slavnost najeta Vrhniška godba, društveniki gasilnega društva z lampijoni uvrstijo sa za njo, udje „Bralnega društva“ z zastavo, c. kr. žandarmerija in gg. občiniki odborniki pa pred godce in tako se je pomikal ta sprevod, kateri je pa od koraka do koraka naraščal, skozi razsvetljeno Borovnico in nazaj na kolodvor. Mej sprevodom igrala se je štirikrat cesarska himna, katero je ljudstvo razoglavo poslušalo in tako naudušeno „slava in živio“ pozdravljalo, da je odmevalo od Trebevnika do Planine. Predaleč bi zašel, ako bi hotel opisovati razsvetljavo posameznih hiš, vendar bodi mimogrede omenjeno, da je bilo videti nekaj prav lepih transparentov in jako ukusno bil je razsvetljen farovž, nad vse pa stanovanje načelnika tukajšnje železniške postaje g. Gabriela, krasni venci in drugo lepo cvetličje svedočilo je, da so tu imele mnogo posla „nežne ročice“. Po dokončanem obhodu grmeli so še vedno topiči, bengaličen ogenj in raketi razsvetljali so na jednej, na drugej strani pa velikansk kres temno noč; neutrudljiva Vrhniška godba svirala pa je pred gostilno „pod kolodvorom“, mladi svet se je vrtel in prepeval in sploh vse — bilo je pri najlepšem redu prav veselo in jako zadovoljno z uspehom te slavnosti.

Takoj drugi dan, t. j. 21. t. m. praznovala je pa tukajšnja šolska mladina god svojega patrona sv. Alojzija, ob enem pa tudi proslavljala štiridesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja. V ta namen bila je ob 8. uri sv. maša, pri kateri je pela šolska mladež; po maši šli so otroci pod nadzorstvom gg. učiteljev in mnogih šolskih prijateljev, z zastavo pod Dolinski most, kjer so bili obilo pogosteni s črešnjami in štruklji. Veselo je bilo videti tukajšnje gospe in gospice s kako prijaznostjo so delile malim jedila, še botj mikavno pa je bilo opazovati otroke, s kako radostjo, poželjivostjo in hvaležnostjo so prejemale ta darila. Ko so se okrepčali, razlagal jim je tukajšnji kapelan gospod Fr. Dolinar, izredni šolski prijatelj, življenje svet. Alojzija in jih spodbujal k posnemi, potem pa je prešel na pomen druge slavnosti in jim opisoval prav primerno in s prav živimi besedami lepe lastnosti našega preljubljenega monarha. Podokončanem tem govoru zapeli so šolarji cesarsko himno in po dokončanem pesmi zaorilo je trikratni krepki „živio in slava“ presvetlemu cesarju iz mnogobrojnih mladih grl. Na to se je še mnogo popevalo, deklamovalo in mej mnogovrstnimi igrami, katere so pouzročevale mnogo smeha, približala se nam je le prehitro 12. ura, katera je mnogozbrane šolske prijatelje, opomnila, da je treba iti narazen.

Opomniti je še, da je tukajšnji občinski odbor v svoji zadnji seji sklenil, da se ima kupiti v spomin 40letnega vladanja našega cesarja šolski vrt; tudi se bodo otvoril v ta namen na tukajšnji šoli s prihodnim šol. letom še tretji razred in zidalo se bode poleg šole novo poslopje, v katerem bodo imeli vsi učitelji brezplačno stanovanje. Toraj slava takemu občinskemu zastopu!

Domače stvari.

— (V čast svetih slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda) bode v nedeljo dne 1. julija ob sedmih zjutraj na Rožniku sv. maša, pri kateri bodo peli čitalnični pevci.

brzo je zginil moj voz v vrtincih stepnega prahu... Po Malini ostala je le — misel.

Čez šest in trideset ur došel sem na mejo, s čimer je nastopil zelo zoperni čas carinskega pregledovanja, toliko zopernej, čim menj sem imel stvari, na katere bi bila uvoznina naložena.

Ali udal sem se mirno v usodo — ne prvokrat.

Došli gospodje odprli so potno torbo in se s hvalevredno gorečnostjo vrgli ne preiskavanje mojih zakladov. I nu, z mojimi plateži država ne bo preveč obogatela...

Gospodine! Kaj to! V mojej torbi našla se je lepa reč!

Slavna c. kr. colna straža dobila je v mojej torbi, česar se niti sam nisem domneval. Vrhnja obleka, zapasek, pas, krajka, korzetka, predpasnik, rokavci, čepica — s kratka: vsa obleka ukrajinske deklice, tiste, katero sem nedavno hvalil, bila je skrbno zložena v mojem zavitku.

Domišljija! Misel mi je pohitela na stepo...

A v tem bipu zašepetal mi je tih vetre poetične Ukrajine ginljivo in milo: Iz hvaležnosti.

— (Prihodnji sokolski zabavnivečer,) ki je imel biti dne 1. julija, bode še le dne 15. julija.

— (Strokovni šoli za lesno obrt, za šivanja čipk in za umetno vezenje) otvorili se bodeta tekom meseca oktobra. Dvorni svetnik Exner in sekcijski svetnik Lind, katera sta spremljala deželnega glavarja namestnik, cesarski svetnik Murnik in župan Grasseli, ogledala sta prostore v Virantovi hiši, za katere se je tudi komisija izrekla. Vodstvo obeh šol izročilo se bode g. prof. Ivanu Šubicu, ki pride najbrže že tekom meseca avgusta v Ljubljano.

— (Kresovi) zažigali so se v soboto zvečer po starodavni navadi po vsem Slovenskem. Ljubljanci hiteli so v obilnem številu na Grad, na novo strelišče in na gorenji Rožnik gledat svetle kresove, zadnje sledove nekdanjega prastarega praznika. Posebno odlikovalo se je Ljubljansko barje po mnogoštevilnih ognjih, a tudi po raznih gorah in planinah bilo jih je lepo število. Žal, da je letos „Sokol“ popolnoma opustil svoj običajni kres z umetnim ognjem. Občinstvo ga je zelo pogrešalo in tudi mi mislimo da ni bilo umestno, opustiti ga. Starih šeg treba se držati, zlasti pa kresa, ki je tako izredno lepega pomena.

— (Netaktnost.) Tvrdtka Kleinmayer in Bamberg založila je v slovenskem jeziku slavnostni spis o štiridesetletnem vladanju cesarjem. Ta spis ponuja sedaj z nemškimi pismi krajnim šolskim svetom za razdelitev mej šolsko mladino. Ker ni dvojbe, da je imenovanej tvrdki pred vsem za dobiček od tega spisa, imenovati moramo izključno nemške okrožnice njene skrajno netaktnost. Tako bi vendar nobeden založnik slovenskih knjig ne smel biti nam v obraz! — Zato naj si pa naši krajni šolski sveti stvar tudi zapomnijo ter ignorujejo Bambergovo nemško ponudbo, posebno ker bode družba sv. Cirila in Metoda izdala tudi slavnostno knjižico iz peresa slavnega slovenskega pisatelja profesorja Hubada. Kdor nečeš spoštovati našega jezika, ne išči tudi dobička od nas!

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 49. snopič. Vsebine: Triglav in Posavja. — Deveta dežela.

— (Občni zbor Ljubljanskega društva za podporo in oskrbovanje bolnih in onemoglih društvenikov) vršil se je včeraj ob 11. uri v mestni dvorani pod predsedstvom g. Kleina ob navzočnosti kakih 50 članov. Poročilo ravnateljstva kaže, da se je društveni denarni stan l. 1887. zelo poboljšal in to po dedščini za ranjke c. kr. stotnikom J. Pastorelijem, kateri je društvo imenoval glavnim dedičem. Po odbitih stroških je dedščina iznašala 461 gld. 19 kr.. Razen tega je lanska javna tombola vrgla 401 gld. 49. kr. čistega dohodka. Zahvala za izvrstno uredbo tombole gre posebno gg. Dreniku in Karingerju. Tudi tiskarnama Klein. in Kovač in R. Milic, izreka se zahvala, ker sta društvene tiskovine ceno računili. G. Pakič kot glavni blagajnik poroča o denarnem stanju društva. Dohodkov bilo je za 50 kr. več nego stroškov, to je 3993 gld. 44 kr.. Od te vsote se je izplačalo za podporo bolnim in za pogrebe do 1000 gld. Društveno premoženje iznaša, večinoma v obligacijah in srečkah, 4753 gld. 83 kr. Pregledovalni odsek poroča, da je vse račune popolnem v redu našel in izreka ravnateljstvu zahvalo. Zbor pritrdi. Sklene se na predlog g. Pakiča, da se po stotniku Pastoreliji podedovane srečke ne prodajo. Izvolijo se, vodjo: dr. Keesbacher, namestnikom A. Klein; glavnim blagajnikom M. Pakič; preglednikom Janez Borovsky; zapisnikarjem dr. Schaffer. V pregledovalni odsek gg. Anton Košak, Ludovik Widmajer in Alojzij Eberl. Za blagajnike in odbornike posamičnih farâ izvolijo se prejšnji gospodje.

— (Vabilo) k oficijalni slavnosti, katero priredi Logaški politični okraj pod pokroviteljstvom Njegove Svetlosti gospoda kneza Hugo Windischgratz-a, c. kr. generalmajorja i. s. i. t. d. v proslavljenju štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 22. in 23. julija 1888 v Logatci. Vspored: Dne 22. julija: 1. Ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša na prostem pred gradom v Gorenjem Logatci. 2. Po sv. maši predstava predstojništva občin, krajnih šolskih svetov, vodstev ljudskih šol, farnih in c. kr. uradov ter društev političnega okraja Logaškega preblagorodnemu gospodu c. kr. deželnemu predsedniku baronu Andreju Win-

klerju, oziroma gospodu c. kr. okrajnemu glavarju dr. Karolu Russu. 3. Ob 10¹/₂ uri zasaditev prvih dreves drevoreda od Gorenjega do Dolenjega Logatca. 4. Obdarovanje šolske mladine Gorenje Logaške z jedili — revnejše tudi z obleko. 5. Ob 11. uri zajutrek, potem odhod od Gorenjega Logatca proti Dolenjemu Logatcu. 6. Ob 12. uri odprtje mej Gorenjim in Dolenjim Logatcem ležeče zasilne bolnišnice občin Dolenji in Gorenji Logatec. 7. Ob 12¹/₂ uri zasaditev začetnih dreves drevoreda ob okrajni cesti Dolenji Logatec-Rovte in primerni govor zbrani šolski mladini Dolenje Logaški. 8. Ob 1. uri otvoritev Logaške posojilnice in potem odhod na slavnostni prostor. 9. Ob 2. uri banket. 10. Ob 4. uri ljudska veselica s tem vspehom: a) Cesarska pesen, poje se jednoglasno s spremljevanjem godbe. b) Slavnostni govor. c) Kitica narodnih pesnij, sestavi A. Foerster, poje mešani zbor. d) „Naprej“, Dav. Jenko, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. e) Loterija, katere čisti dohodek je namenjen vsem ljudskim šolam Logaškega okraja v napravo, oziroma opravo šolskih vrtov in šolskih knjižnic. 11. Ob 9. uri baklada od slavnostnega prostora v Dolenjem Logatci do stanovanja gospoda c. kr. okrajnega glavarja v Gorenji Logatec, in tam 12. Serenada s temi točkami: a) Cesarska pesen, poje mešani zbor spremljevanjem godbe. b) „Domovina“, dr. B. Ipavec, poje moški zbor. c) „Oblaček“, J. Kocijančič, poje moški zbor. Na bližnjih hribovih kresovi, na hribu „Sekirca“ umetelni ogenj. 13. Vrnitev na slavnostni prostor in potem prosta zabava. Pri slavnosti svira c. kr. rudarska godba iz Idrije. Dne 23. julija 1888 l. 14. Ob 9. uri dopoldne živinska razstava v Dolenjem Logatci. 15. Ob 1. uri popoldne izlet v Planino. 16. Ogled del za odpeljavanje vode v Planinski dolini in razsvetljene podzemeljske jame v Planini, ter 17. Skupna malica pred „Starim gradom“. Banket (jedila brez pijače), stane za osobo dva goldinarja in se mora udeležitev do dne 2. julija t. l. pri izvrševalnemu odboru oglašiti. Uspeh živinske razstave objavi se v posebnih naznanilih. Udeležitev izleta v Planino treba je radi voz in skupne malice izvrševalnemu odboru do 2. julija t. l. naznaniti. Oni p. n. udeleženci, kateri bi si dela za odpeljavanje vode v Planinski dolini ogledali, zapuste v vasi „Grčarevec“ vozove, gredo peš do vasi „Laze“, ogledajo mej potoma dotična dela „pod stenami“, ter se potem peljejo dalje v Planino. Slavnost je ob vsakem vremenu, ako dežuje oskrbi izvrševalni odbor, da se nekatere točke usporeda izvrše pod streho. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (V Gorici) bode dne 29 t. m. javna tombola, kakor druga leta na Travniku. Začetek ob 1¹/₂ 7. uri popoldne. Prvi dobiček „cinkvin“ je 100 gld., drugi dobiček „tombola“ 200 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Serajevo 24. junija. Cesarjevič Rudolf včeraj ob 8. uri zvečer v spremstvu nadvojvode Otona in deželnega načelnika došel v Bilok. Na vsem potovanju tekmovalo prebivalstvo v naudušenem poklanjanju visokemu gostu. Povsod čakali banderiji in pri uhodu v slovesno okrašeno mesto jahalo nad 200 domačih odličnjakov, večinoma pravoslavni pred sprevodom. V Bileku čakala deputacija 80 odličnjakov iz Gačkega.

Pariz 24. junija. Ministerski svet sklenil, da sedanje razmere ne dopuščajo, da bi se vojvodji Aumalskemu dovolil povratak v domovino.

Berolin 24. junija. Cesar Viljem in cesarica Viktorija Avgusta bodeta jeseni kot kralj in kraljica pruska kronana v Kraljevci. Poslednje kronanje je bilo dne 18. oktobra 1861, po nastopu cesarja Viljema I.

Budimpešta 25. junija. Ogerska delegacija odobrila v plenarni seji proračune finančnega ministerstva, najvišjega računišča, dalje budget vnanjega ministerstva s priznanjem v poročilu izraženim.

Berolin 25. junija. Prestolni govor državnemu zboru glasi se povsem miroljubno. Pripravljeni na obrambo na vsak napad, ne težimo po bojni slavi, ampak želimo miru z vsakim. Držali se bodemo po mišljenju narodov zveze z Avstro-Ogrsko, ki je podlaga evropskemu ravnotežju in nemške zgodovine oporoka. Jednaka prizadevanja in jednake narodne potrebe vežejo Nemčijo in Italijo. Do-

govori z obema državama dovoljujejo, da se skrbno goji osobno prijateljstvo do ruskega carja in nad 100 let obstoječi mirni odnosi s sosedno državo rusko, kateri odnosi se strinjajo s čustvom carjevim in z Nemčije interesi.

Za Raič-Levstikov spomenik.

Č. g. kanonik Debeljak v Trstu	2	gld.	—	kr.
" J. Wario v Trstu	1	"	—	"
" A. Kupljen, notar v Črnomlju	2	"	—	"
" dekan L. Potočnik nabral v Gornjem Gradu (dr. Voršek, J. Detiček, Kuralt, Lončar, A. Rodošek, Fr. Ermenec, A. Pajmon, V. Jeranič, V. Čepin, A. Podhostnik, Fr. Pečnik, J. Pečnik po 1 gld., M. Strnad 1 gld. 50 kr., M. Spende, J. Mikuš, J. Ramor, M. Polanšek po 50 kr., Nekdo 3 gld. 50 kr.)	20	"	—	"
" Prof. S. Rutar v Spljeta	6	"	—	"
" dr. M. Samec v Kamniku	5	"	—	"
" E. Dev, dež. posl.	1	"	—	"
" dr. Strbenec, dež. posl.	2	"	—	"
Poprej izkazanih	589	"	84	"
Skupaj	628	gld.	34	kr.

Odbor „Pisateljskega društva“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 92	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	48
Koruza,	5 52	Svinjsko	60
Krompir,	1 96	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec,	50
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 14
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	64	mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. junija	7. zjutraj	737.4 mm.	16.4° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	27.6° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	738.1 mm.	20.0° C	sl. jz.	jas.	
24. junija	7. zjutraj	737.3 mm.	21.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	29.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.8 mm.	22.0° C	brevz.	d. jas.	

Srednja temperatura 21.6° in 24.3°, za 2.8° in 5.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	gld.	včeraj	—	danes
Papirna renta	80.65	—	gld.	80.50
Srebrna renta	81.55	—	gld.	81.70
Zlata renta	111.70	—	gld.	111.80
5% marčna renta	96.15	—	gld.	96.25
Akcije narodne banke	864.00	—	gld.	867.00
Kreditne akcije	299.80	—	gld.	305.80
London	125.95	—	gld.	125.80
Napol.	9.96 1/2	—	gld.	9.94
C. kr. cekini	5.92	—	gld.	5.90
Nemške marke	61.77 1/2	—	gld.	61.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	166	gld.	25
Ogerska zlata renta 4%	101	85	gld.	—
Ogerska papirna renta 5%	8	35	gld.	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30	gld.	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	gld.	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	50	gld.	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	80	gld.	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	60	gld.	—
Kreditne srečke	183	60	gld.	—
Rudolfove srečke	10	21	gld.	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	gld.	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	233	25	gld.	—

Zahvala in priporočilo.

Podpisani zahvaljujem se dosedanjim častitim p. n. gostom in slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk v gostilni pri gospej **Matiji Urbas** in naznanjam ob enem, da sem svojo gostilno **preselil** h gospodu

Matiji Milavcu v Gorenjem Logatci.

Priporočam se dosedanjim, kakor tudi novim gostom, zagotavlja jih, da bodem postregel vedno z **dobrim vinom** in **pivom** in **izvrstno kuhinjo**. — Tudi **sobe za prenočevanje** imam na razpolaganje. — Vožnja, kamor kdo izvoli, oskrbi se ceno.

V Gorenjem Logatci, dne 19. junija 1888.

Daniel Predović.

Trgovsk pomočnik,

z dobrimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, izurjen prodajalec v mešani trgovini in z železnino, želi svoje mesto zameniti. Naslov zve se pri upravnistvu „Slov. Naroda.“ (444)

Vinogradnikom

in interesentom priporočam ravnokar izšlo knjižuro:

Nauk

kako zasajati vinograde z amerškimi trtami, da jih trtna uš ne more uničiti.

Cena 10 kr., po pošti 12 kr.

(446) J. Giontini v Ljubljani.

POZOR!

Ker imam še nekoliko knjig, ki jih je spisal profesor **Zakrajšek** in katere je založil ranjki moj soprog, bi jih rada prodala po **znižani ceni**, in sicer:

„Lira in Cvetje“ po 30 kr. zvezek.

Pesni V. Gregoriča po 20 kr. zvezek.

Knjige pošljem franco na dom. — Prodajam tudi: **Zgodovino Kranjske „Valvazor“**, okoli 80 zvezkov novih. — Priporočam se s spoštovanjem

Katarina vdova Dolinar,
Trst, ulica Ferriera št. 14.

(437—2)

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—2)

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Tujci:

23. junija:

Pri **Slonu**: Fritz iz Pazina. — **Shotsky**, Baruch z Dunaja. — **Auerhan** iz Celovca.

Pri **Maliči**: Jelussig iz Trsta — **Engelisch**, Knecht, — **Wintzi**, z Dunaja. — **Strahsoldo** iz Gorice.

Pri **južnem kolo-dvoru**: Jeločnik iz Litije. — **Merk**, Holcer z Dunaja. — **Sterman** iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

23. junija: **Josefa** Plahutar, izdelavka cvetlic, 17 let, Marije Terezije cesta št. 14, za jetiko. — **Marija** Borštnik, posestnikova hči, 4 mes. Kurja vas št. 4, za drisko. — **Josefa** Deu, blagajnikova udova, 77 let, Marije Terezije cesta št. 4, za jetiko. — **Jožef** Dominko, železniškega sprevodnika sin, 17 let, Dunajska cesta št. 31, za spridenjem jeter.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Takoj delujoče.

Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah**, **izpalih** in **osivelih lasih**. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V **Ljubljani** se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v **Trstu** A. Praxmarer, P. Prendini; v **Gorici** lekar C. Cristofaletti; v **Reki** lekar J. Greiner; v **Celji** Ed. Pellé; v **Mariboru** J. Martinz; v **Gradcu**: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

— Ni sleparija! —

(251—19)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagotovljen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v **Ljubljani** J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v **Rudolfu** D. Rizolli; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** na Koroškem C. Manner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Wolfsbergu** A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter) za turiste**“.

(429—1)

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se **vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje**, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, **krepujo** zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljavanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zastinjenju, krenem natoku, hemoroidih, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudo domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „**dr. Rosovega zdravilnega balzama**“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „**Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3**“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa natisneno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205—3.

V **Ljubljani**: G. Ploccol, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschoitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V **Postojni**: Fr. Baccaroletch, lekar. V **Kranji**: K. Savnik, lekar. V **Novem Mestu**: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V **Kamniku**: Jos. Močnik, lekar. V **Gorici**: G. Christofaletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v **Avstro-Ogerske** imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvu v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskeji mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenuh, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vratne otekline.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(178—7)

SVARIL! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.